

Briselē, 17.7.2015.
COM(2015) 338 final

**KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI UN EIROPAS
EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI**

DIREKTĪVAS 98/34/EK DARBĪBA 2011.–2013. GADĀ

{SWD(2015) 137 final}

Saturs

Kopsavilkums	3
I DAĻA: STANDARTIZĀCIJA	4
1. Ievads.....	4
2. Informēšanas procedūra	4
2.1. <i>Procedūras īstenošana 2011. un 2012. gadā</i>	4
2.2. <i>Secinājumi</i>	4
3. Pilnvarojumi.....	5
3.1. <i>Pilnvarošanas procesa norise 2011. un 2012. gadā</i>	5
3.2. <i>Tendences pilnvarojumu jomā</i>	5
3.3. <i>Secinājumi</i>	6
4. Oficiālie iebildumi.....	6
4.1. <i>Procedūras īstenošana 2011. un 2012. gadā</i>	7
4.2. <i>Secinājumi</i>	7
5. Jauns tiesiskais regulējums.....	7
II DAĻA: TEHNISKIE NOTEIKUMI	8
1. Notikumi 2011.-2013. gadā	8
1.1. <i>Procedūras izmantošana “labāka regulējuma” kontekstā</i>	8
1.2. <i>Procedūras izmantošana konkurētspējas palielināšanai</i>	9
1.3. <i>Direktīvā 98/34/EK paredzētās procedūras īstenošanas uzlabojumi</i>	10
2. Direktīvā 98/34/EK paredzētās procedūras piemērošana	10
2.1. <i>Efektivitāte — vispārīgs pārskats</i>	10
2.2. <i>Steidzamības procedūras izmantošana</i>	14
2.3. <i>“Fiskālu vai finansiālu stimulējošu pasākumu” paziņošana</i>	14
2.4. <i>Turpmākie pasākumi pēc Komisijas atsauksmēm</i>	14
2.5. <i>Turpmākie pasākumi pēc paziņošanas procedūras</i>	14
2.6. <i>Dialogs ar dalībvalstīm</i>	15
2.7. <i>Pieprasījumi pieklūt saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK pieņemtajiem dokumentiem</i>	15
2.8. <i>Secinājumi</i>	16

KOPSAVILKUMS

Šajā ziņojumā analizēts, kā piemērotas Direktīvā 98/34/EK¹ noteiktās procedūras attiecībā uz tehniskajiem noteikumiem (2011.–2013. gadā) un standartizāciju (2011. un 2012. gadā) (lai labāk risinātu turpmākās problēmas Eiropas standartizācijas jomā, Direktīvas 98/34/EK standartizācijas daļa 2013. gada 1. janvārī tika atsaukta ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 par Eiropas standartizāciju²). Tajā ir uzsvērts paziņošanas procedūras nozīmīgais ieguldījums vienotā tirgus darbībā un labāka regulējuma politikas īstenošanā³.

Standartizācijas daļa aptver informācijas sniegšanu par standartiem, Komisijas pieprasījumus (pilnvarojumus) Eiropas standartizācijas organizācijām (ESO)⁴ veikt standartizāciju un oficiāli paustos iebildumus pret standartiem. Ikviens no šiem elementiem ir izrādījis nozīmīgu vienotā tirgus darbībā. Informācijas sniegšanas procedūra ir veicinājusi standartu pārredzamību nacionālajā un tādējādi arī Eiropas līmenī, mudinājusi valsts standartizācijas iestādes (VSI) turpināt uzņemties iniciatīvas Eiropas līmenī, tādējādi sekmējot Eiropas mēroga saskaņošanu. Oficiāli paustie iebildumi ir palīdzējuši dalībvalstīm un Komisijai nodrošināt, ka standarti atbilst mērķiem, kādi noteikti normās, kas ietvertas “jaunās pieejas” tiesību aktos. Pilnvarojumi ir palīdzējuši noformēt attiecības starp Komisijas dienestiem un standartizācijas iestādēm un nodrošinājuši saikni starp politikas lēmumu pieņemšanas līmeni un tehnisko izpildi.

Tehnisko noteikumu jomā paziņojums Komisijai par valsts tehniskajiem noteikumiem pirms to pieņemšanas ir atkārtoti izrādījis efektīvs līdzeklis, lai novērstu šķēršļus tirdzniecībā un sekmētu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm, kā arī pašu dalībvalstu starpā. Paziņošanas procedūrai ir bijusi liela nozīme valstu normatīvās darbības ievirzē dažās aktuālajās jomās un valstu tehnisko noteikumu kvalitātes uzlabošanā nesaskaņotajās vai daļēji saskaņotajās jomās, veicinot noteikumu pārskatāmību, uztveramību un efektivitāti. Dalībvalstu tiesiskajam regulējumam kļūstot skaidrākam, uzņēmēji ir varējuši samazināt izmaksas saistībā ar piekļuvi noteikumiem un pareizu piemērošanu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kā arī informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 204, 21.7.1998.), kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/48/EK (OV L 217, 5.8.1998.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1025/2012 par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12.–33. lpp.).

³ Rīcības plāns par normatīvās vides uzlabošanu, COM(2002) 278, galīgā redakcija. Sk. arī “Labāks regulējums izaugsmei un darbavietām Eiropas Savienībā”, COM(2005) 97, galīgā redakcija; “Kopienas Lisabonas programmas ieviešana: normatīvās vides vienkāršošanas stratēģija”, COM(2005) 535, galīgā redakcija; “Labāka regulējuma stratēģiskais pārskats Eiropas Savienībā”, COM(2006) 689; “Otrais labāka regulējuma stratēģiskais pārskats Eiropas Savienībā”, COM(2008) 32; “Trešais labāka regulējuma stratēģiskais pārskats Eiropas Savienībā”, COM(2009) 15 un “Lietpratīgs regulējums Eiropas Savienībā”, COM(2010) 543.

⁴ CEN (Eiropas Standartizācijas komiteja), CENELEC (Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komiteja) un ETSI (Eiropas Telekomunikāciju standartu institūts).

I DAĻA: STANDARTIZĀCIJA

1. IEVADS

Šajā daļā sniegts pārskats par Direktīvas 98/34/EK standartizācijas daļu, aprakstot trīs galvenās darbības: informēšanas procedūru par standartiem, Komisijas pieprasījumus (pilnvarojumus⁵) Eiropas Standartizācijas organizācijām veikt standartizāciju un oficiāli paustos iebildumus pret standartiem atbilstoši jaunās pieejas direktīvām. Tajā ir sniegti un izskaidroti statistikas dati par 2011. un 2012. gadu, jo Direktīvas 98/34/EK standartizācijas daļa 2013. gada 1. janvārī tika atcelta ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 par Eiropas standartizāciju.

2. INFORMĒŠANAS PROCEDŪRA

Informēšanas procedūra standartu jomā ir izveidota, lai uzraudzītu VSI jaunākās standartizācijas iniciatīvas (kā noteikts saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK). Ziņošanas sistēma galvenokārt ir izveidota, lai radītu iespēju arī citām iestādēm izteikt piezīmes, piedalīties darbā vai pieprasīt kādas iniciatīvas virzīšanu Eiropas līmenī (sk. 1. pielikumu).

1.1. *Procedūras īstenošana 2011. un 2012. gadā*

Laikposmā no 2011. līdz 2012. gadam procedūra turpināja darboties sekmīgi. No *CEN* un *CENELEC* katru gadu iesniegtajiem ziņojumiem ir redzams, ka valsts pasākumu vidējais gada rādītājs 2011. un 2012. gadā saglabājās salīdzinoši stabils. Paziņojumu skaita sadalījums pa dalībvalstīm ir iekļauts 2. pielikumā.

Salīdzinot 2011. un 2012. gada statistiku ar iepriekšējo periodu datiem, ES 27 dalībvalstu iesniegto paziņojumu skaits joprojām bija stabils, t. i., 1750–2000 paziņojumu gadā (neņemot vērā īpašo situāciju 2010. gadā).

Sadalījums pa nozarēm (3. pielikums) liecina, ka *CEN* iesniegtie valsts paziņojumi joprojām galvenokārt attiecas uz būvniecības nozari tās plašākajā nozīmē. Nozīmīgas *CEN* darbības jomas bija arī pārtikas produktu un naftas produktu nozares. Savukārt *CENELEC* darbā būtiskas apakšnozares 2011. un 2012. gadā bija ēku elektropiederumi, elektrokabeļi un elektroinstalācija.

Atbilstoši procedūrai izplatītā informācija turpināja izraisīt papildu informācijas pieprasījumus no Komisijas dienestiem, kā arī jautājumus par “bezdarbību” (7. pants) gan saistībā ar paziņojumiem, gan citiem avotiem.

Ja neņem vērā 2010. gada īpašo situāciju, kas bija izņēmums, paziņojumu skaits ir bijis salīdzinoši stabils un kopš 2006. gada pat samazinājies. Šis fakts attiecas arī uz dalībvalstīm, kas ES pievienojās 2004. un 2007. gadā, un to varētu interpretēt kā apliecinājumu pienācīgai integrācijai sistēmā, jo standartizācijas iniciatīva no nacionālā līmeņa, šķiet, virzās uz Eiropas līmeni. Kopumā procedūra ir veiksmīgi piemērota un darbojas pareizi.

1.2. *Secinājumi*

Informēšanas procedūrai aizvien ir liela nozīme, lai rosinātu valsts standartizācijas iestādes virzīt savas iniciatīvas Eiropas līmenī, tādējādi veicinot vienotu tirgu un Eiropas mēroga

⁵ Pilnvarojumi ir pieprasījumi, kas ietver aicinājumu ESO, kuru konkrētos apstākļos var pieņemt.

saskaņošanu. ES 12 dalībvalstu paziņojumu skaits ir stabils, un to var uzskatīt par labu zīmi šo valstu integrēšanai sistēmā.

Lai labāk risinātu turpmākās problēmas Eiropas standartizācijas jomā, no 2013. gada 1. janvāra Direktīvas 98/34/EK standartizācijas daļa ir atsaukta ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 par Eiropas standartizāciju. Galvenokārt tas ir saistīts ar pakalpojumu standartu izstrādes pieaugumu, jauniem standartizācijas rezultātiem, kas nav oficiāli standarti, kā arī lielākām prasībām par to, cik iekļaujošai jābūt Eiropas standartizācijas sistēmai. Tomēr, lai gan ir ieviestas nelielas izmaiņas, Regulā (ES) Nr. 1025/2012 paredzētā informēšanas procedūra ir līdzīga tai, ko īstenoja saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK.

3. PILNVAROJUMI

Komisija jau labu laiku izmanto standartizācijas pilnvarojumus, lai tādējādi nodrošinātu Eiropas Savienības tiesību aktiem un/vai politikas jomām vajadzīgos tehniskos noteikumus. Šie pilnvarojumi izpaužas kā pieprasījums ESO veikt standartizāciju, un tajos noteikts standartizācijas darba uzdevums (sk. 1. pielikumu). Tie ir obligāti nepieciešami, ja standarti vajadzīgi tiesību aktiem, piemēram, “jaunās pieejas” direktīvu gadījumā.

1.3. Pilnvarošanas procesa norise 2011. un 2012. gadā

Pārskata periodā kopumā Eiropas standartu organizācijām tika piešķirti 43 pilnvarojumi, tostarp astoņi grozījumu pilnvarojumi. Grozījumu īpatsvars ir salīdzinoši augstāks nekā iepriekšējos gados (sk. 4. pielikumu). Salīdzinājumā ar iepriekšējo periodu ir pieaudzis arī pilnvarojumu skaits attiecībā uz “jaunās pieejas” direktīvām (13 un turklāt astoņi grozījumi).

Pilnvarošanas process darbojas labi. Neoficiālā apspriešanās, ko veic pirms dokumentu nodošanas Standartu un tehnisko noteikumu komitejas locekļiem, dod iespēju panākt vispārēju piekrišanu pilnvarojumam jau pirms oficiālās apspriešanās sākuma.

Pārskata periodā procesā bija pienācīgi integrēti arī Eiropas standartizācijas procesa partneri, proti, *ANEC* (Eiropas Standartizācijas procesa patērētāju pārstāvības koordinācijas asociācija), *ECOS* (Eiropas Pilsoniskā organizācija vides interešu aizstāvībai standartizācijas procesā), *NORMAPME* (Eiropas Amatniecības, mazo un vidējo uzņēmumu standartizācijas birojs) un *ETUI-REHS* (Eiropas Arodbiedrību pētniecības, izglītības, veselības un drošības institūts). Tādējādi neoficiālā apspriešanās kļūst pārredzamāka.

Lai turpinātu palielināt pārredzamību, Iekšējā tirgus, rūpniecības, uzņēmējdarbības un MVU ĢD uztur pilnvarojumu datubāzi. Tajā ir iekļauti visi iepriekš izdotie pilnvarojumi ar kodu M/xxx. Šī datubāze ir publiski pieejama internetā vietnē:

<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/mandates/index.cfm?fuseaction=search.welcome>.

Pārskata periodā tika turpināta prakse, izmantojot atjauninātu sarakstu, informēt Standartu un tehnisko noteikumu komiteju par visām pilnvarojumu apspriešanām.

1.4. Tendences pilnvarojumu jomā

Pārskata periodā pilnvarojumi tika izsniegti saistībā ar plašu tiesību aktu spektru. Starp nozīmīgākajām jomām ir tiesību akti par būvizstrādājumiem, ekodizainu, patērētāju aizsardzību un vides aizsardzību. Tiesību aktu jomu daudzveidība apliecina modelim piešķirto nozīmi.

Pilnvarojumu tēmu spektrs arvien turpina paplašināties. Taču joprojām ļoti svarīgi ir arī jaunās pieejas direktīvām piešķirtie pilnvarojumi, un patiesībā, salīdzinot ar iepriekšējiem

pārskata periodiem, to skaits ir palielinājies. Daudzus pilnvarojumus piešķir arī citās politikas jomās, jo īpaši patērētāju aizsardzības un vides jomās.

Pilnvarojumu skaits attiecībā uz tiesību aktiem, kas neietilpst jaunajā pieejā (sk. 4. pielikumu), salīdzinājumā ar iepriekšējo periodu saglabāties salīdzinoši augsts, un tas liecina, ka šo kopregulēšanas modeli turpina izmantot visdažādākajos ES politikas virzienos. Lielu ieguldījumu šajā jomā ir snieguši pilnvarojumi Direktīvas 2009/125/EK (Ekodizaina direktīva) atbalstam.

Saistībā ar šo direktīvu 2011. un 2012. gadā tika piešķirti seši pilnvarojumi⁶. Šie pilnvarojumi attiecas uz tādiem produktiem kā mājsaimniecībā lietojamās trauku mazgājamās mašīnas, lampas, gaisa kondicionētāji, sūkņi un ventilatori.

Šī tendence pilnvarojumus izmantot saistībā ar tiesību aktiem ārpus jaunās pieejas, kā arī jaunās politikas jomās liecina, ka Eiropas standartizāciju arvien vairāk izmanto Komisijas labāka tiesiskā regulējuma politikas kontekstā. Tas tika atzīts un arī atbalstīts Komisijas 2011. gada paziņojumā “Eiropas standartu stratēģisks redzējums: virzības mērķis — līdz 2020. gadam sekmēt un paātrināt ilgtspējīgu Eiropas ekonomikas izaugsmi”⁷.

Pilnvarojumu skaits, ar ko atbalsta Eiropas politiku, turpināja samazināties un otro reizi pēc kārtas ir nedaudz zemāks nekā iepriekšējā pārskata periodā. Tomēr starp pieciem politikas pilnvarojumiem ir dažas būtiskas iniciatīvas sadarbības veicināšanai, piemēram, pilnvarojums par viedtīkliem un pilnvarojums par kosmosa nozari.

Šajā periodā netika izsniegts neviens pilnvarojums standartizācijai pakalpojumu jomā.

1.5. Secinājumi

Pilnvarošanas process tiek plaši pielietots, un patlaban tas ir reglamentēts Regulā (ES) Nr. 1025/2012. Pirms apspriešanās Standartu un tehnisko noteikumu komitejā ļoti svarīga ir neoficiāla apspriešanās ar Eiropas Standartizācijas organizācijām un visām iesaistītajām personām (jo īpaši tām Eiropas ieinteresētajām personām, kuras pārstāv turpmāko standartu izmantotājus).

Lai uzlabotu Standartu un tehnisko noteikumu komitejas darba pārskatāmību, Komisijas dienesti pārskata periodā atbilstīgi 2006. gadā ieviestajai praksei joprojām aicināja savā paplašinātajā sanāksmē piedalīties arī Eiropas standartizācijas procesa partnerus, t. i., *ANEC*, *ECOS*, *ETUI-REHS* un *NORMAPME*.

Pilnvarošanas procesam ir bijusi izšķiroša nozīme, lai palielinātu standartizācijas nozīmi jaunās ES tiesību aktu un politikas jomās.

4. OFICIĀLIE IEBILDUMI

Jaunās pieejas direktīvās ir iekļauti īpaši noteikumi gadījumiem, kad ar saskaņotajiem standartiem nav iespējams nodrošināt produktu atbilstību attiecīgajās direktīvās noteiktajām pamatprasībām. Šādos gadījumos dalībvalstis vai Komisija var oficiāli iebilst pret attiecīgo standartu, par kuru ir notikušas apspriedes ar Standartu un tehnisko noteikumu komiteju (sīkāku procedūras izklāstu sk. 1. pielikumā).

⁶ Pilnvarojumos M481, M485, M488, M495, M498 un M500 ir atsauce uz Direktīvu 2005/32/EK.
⁷ COM(2011) 311 galīgā redakcija, 01.06.2011.

1.6. *Procedūras īstenošana 2011. un 2012. gadā*

Salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem pārskata periodā nedaudz samazinājās to iebildumu skaits, par kuriem pieņemti Komisijas lēmumi. Komisija pieņēma tikai vienu tādu lēmumu, ar ko ierobežoja atbilstības prezumpciju. Taču šis lēmums attiecās uz diviem oficiāliem iebildumiem pret identisku saskaņoto standartu (sk. 5. pielikumu).

1.7. *Secinājumi*

Kopumā procedūra ir darbojusies pienācīgi. Salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu 2011. un 2012. gadā ievērojami samazinājās laikposms no iebilduma saņemšanas līdz lēmuma pieņemšanai.

Pārredzamības nolūkā, līdzīgi kā attiecībā uz pilnvarojumiem, Komisija par oficiālajiem iebildumiem pieņemtos lēmumus publisko konsolidētā veidā, kā arī pirms katras Standartu un tehnisko noteikumu komitejas sanāksmes sagatavo atjauninātu tabulu, kurā apkopoti attiecībā uz oficiālajiem iebildumiem veiktie pasākumi.

5. JAUNS TIESISKAIS REGULĒJUMS

No 2013. gada 1. janvāra Direktīvas 98/34/EK standartizācijas daļa ir atsaukta ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 par Eiropas standartizāciju, ar ko ieviesa nozīmīgas pārmaiņas attiecībā uz informēšanas procedūru, pilnvarošanas procedūru un oficiālajiem iebildumiem.

Saskaņā ar Regulas 24. panta 3. punktu Eiropas Parlamentam un Padomei tiks iesniegts īpašs ziņojums par Regulas (ES) Nr. 1025/2012 īstenošanu 2013.–2015. gadā.

II DAĻA: TEHNISKIE NOTEIKUMI

1. NOTIKUMI 2011.-2013. GADĀ

Valsts tehnisko noteikumu paziņošanas procedūra (procedūra) Komisijai un ES dalībvalstīm dod iespēju jau iepriekš izvērtēt tehniskos noteikumus, ko dalībvalstis gatavojas ieviest attiecībā uz produktiem (rūpniecības, lauksaimniecības un zivsaimniecības) un informācijas sabiedrības pakalpojumiem (sk. 6. pielikumu). Šo procedūru vienkāršotā veidā piemēro arī Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalstis, kuras parakstījušas Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līgumu, kā arī Šveice un Turcija (sk. 9. pielikumu).

Procedūras galvenās priekšrocības

- Tā ļauj konstatēt jaunus šķēršļus iekšējā tirgū vēl, pirms tie rada negatīvas sekas, tādējādi izvairoties no ilgstošas un dārgas pārkāpumu procedūras.
- Tā ļauj noteikt protekcionisma pasākumus, kurus dalībvalstis varētu sagatavot ārkārtas apstākļos, piemēram, ekonomikas un finanšu krīzes laikā.
- Tā ļauj dalībvalstīm pārliecināties par paziņoto projektu atbilstību Eiropas Savienības tiesību aktiem.
- Tā ļauj veidot efektīvu dialogu starp dalībvalstīm un Komisiju, vērtējot paziņotos projektus.
- Tā ir salīdzinošās novērtēšanas rīks, kas ļauj dalībvalstīm attīstīt savu partneru idejas, lai risinātu kopīgas problēmas attiecībā uz tehniskajiem noteikumiem.
- Tā ļauj uzņēmējiem, tostarp mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), izteikt savu viedokli un savlaicīgi pielāgot savu darbību turpmākajiem tehniskajiem noteikumiem. Uzņēmēji plaši izmanto savas pārbaudes tiesības, palīdzot Komisijai un valsts iestādēm konstatēt šķēršļus tirdzniecībā.
- Tā sniedz ieguldījumu subsidiaritātes principa piemērošanā.
- Tā ir regulējošs instruments, ko var izmantot, lai noteiktu jomas, kurās ir nepieciešama saskaņošana.
- Tā palīdz uzlabot valstu un ES noteikumu kvalitāti atbilstīgi “labāka regulējuma” pieejai.
- Tā sekmē uzņēmumu konkurētspējas palielināšanu rūpniecības politikas kontekstā.

1.8. *Procedūras izmantošana “labāka regulējuma” kontekstā*

Komisija savā paziņojumā “Labāks regulējums izaugsmei un darbavietām ES”⁸ ir norādījusi, ka ar Direktīvu 98/34/EK izveidotais preventīvais kontroles mehānisms ir būtisks valsts noteikumu uzlabošanai attiecībā uz produktiem un informācijas sabiedrības pakalpojumiem.

Komisijas rīcības plānā vienkāršot un uzlabot normatīvo vidi⁹ dalībvalstīm tiek lūgts kopā ar projektiem iesniegt ietekmes novērtējumus (vai to rezultātā gūtos secinājumus), ja dalībvalstī tādi ir veikti. Šo ietekmes novērtējumu analīze arī rosina dalībvalstis jau iepriekš domāt par vispiemērotāko izmantojamo instrumentu un sniedz Komisijai iespēju pārbaudīt ierosināto pasākumu nepieciešamību un proporcionālītāti.

⁸ Sk. iepriekš 3. zemsvītras piezīmi.

⁹ Sk. iepriekš 3. zemsvītras piezīmi.

Sadarbība starp Komisiju un dalībvalstīm Direktīvas 98/34/EK paziņošanas procedūras kontekstā palīdz uzlabot valstu paziņoto tiesību aktu projektu skaidrību un konsekveni. Šo sadarbību pastiprinās, lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma skaidrību un konsekveni uzņēmējiem un vienlaikus garantētu augstu sabiedrības veselības, patērētāju un vides aizsardzības līmeni.

Valsts iestādēm īpaši lūgts pievērst uzmanību šādiem aspektiem:

- projektu redakcijai — skaidrībai, konsekvencei, pārredzamībai un juridiskajai noteiktībai tekstu piemērošanā;
- iespējai nodrošināt piekļuvi visiem konkrētā nozarē spēkā esošajiem noteikumiem, publicējot tekstu konsolidētās versijas gan papīra veidā, gan tiešsaistē;
- to procedūru atklāšanai un novēršanai, ar kurām uzņēmējiem tiek uzlikts pārmērīgi sarežģīts un apgrūtināošs administratīvais slogs, jo īpaši attiecībā uz jaunu produktu laišanu tirgū.

1.9. Procedūras izmantošana konkurētspējas palielināšanai

Stratēģijā “ES 2020” ir ierosināta jauna rūpniecības politikas pieeja, kuras pamatā ir tiesību aktu konkurētspējas analīze.

Saistībā ar to Komisija 2012. gada 10. oktobra paziņojuma par rūpniecības politiku — **Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lieto komitejai un Reģionu komitejai “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai”, COM(2012) 582 final** — jaunākajā atjauninātajā versijā uzsvēra, ka:

“Pārvaldības un reglamentējošus šķēršļus iekšējam tirgum var radīt arī politikas jomas, ko reglamentē dalībvalstis, piemēram, tehniskie noteikumi un atteikumi piemērot savstarpējas atzīšanas noteikumus, kā arī nesaskaņotība starp 27 dažādu nodokļu noteikumu kopumiem. Tehnisko noteikumu projektu iepriekšēja analīze var novērst normatīvo šķēršļu rašanos. Tieši tāds ir mērķis Direktīvas 98/34/EK paziņošanas procedūrai, kas paredz, ka, pirms tiek pieņemti tiesību aktu projekti, kuri ietver tehniskos noteikumus precēm un informācijas sabiedrības pakalpojumiem, tie ir jāpaziņo Komisijai. Šīs procedūras preventīvais raksturs ir novērsis daudzus pārkāpumus attiecībā uz preču brīvas aprites noteikumiem. Šo paziņošanas procedūru tomēr var izmantot arī tam, lai uzlabotu valstu tiesību aktus saskaņā ar labāka regulējuma principiem, un izmantojot salīdzinošo novērtēšanu. Tās piedāvātās iespējas var izmantot vēl plašāk, iesakot dalībvalstīm veikt konkurētspējas pārbaudi saistībā ar valsts ietekmes novērtējumiem.”

Komisijas paziņojumā par rūpniecības politiku sniegta skaidra atsauce uz Direktīvu 98/34/EK, kuras uzdevums ir ne tikai novērst ES iekšējās tirdzniecības šķēršļus, bet arī rosināt dalībvalstis sākt valsts tiesību aktu konkurētspējas analīzi.

Šo pieeju ir apstiprinājusi Eiropas Parlamenta Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja — savā **2013. gada 18. decembra Ziņojumā par Eiropas rūpniecības stiprināšanu konkurētspējas un ilgtspējības veicināšanai (2013/2006(INI))** tā mudināja padziļināti izmantot Direktīvā 98/34/EK noteiktās paziņošanas procedūras iespējas un ierosināja dalībvalstīm ieviest konkurētspējas pārbaudi ietekmes novērtējumos, kurus izstrādā valsts likumdošanas procesu sagatavošanas posmos, plašākā mērogā integrējot tā dēvēto vienotā tirgus pārbaudi, ko Eiropas Parlaments prasīja īstenot 2013. gada 7. februāra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par vienotā tirgus pārvaldību.

Saistībā ar to dalībvalstis no 2014. gada marta tiek aicinātas regulāri sagatavot konkurētspējas analīzi par tiem valsts tiesību aktiem, par kuriem paziņo saskaņā ar Direktīvā 98/34/EK noteikto procedūru.

1.10. Direktīvā 98/34/EK paredzētās procedūras īstenošanas uzlabojumi

Komisija 2011.–2013. gadā turpināja veikt vairākus pasākumus ar mērķi uzlabot pārredzamību un dialogu ar valsts iestādēm. Pastāvīgi tiek pilnveidota *TRIS* (Tehnisko noteikumu informācijas sistēmas) datu bāze.

Komisija strādāja pie *TRIS* publiskās tīmekļa vietnes (<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/lv/>) uzlabošanas, lai izskaidrotu Direktīvas 98/34/EK procedūru pieejamākā veidā un vērstos pie plašākas auditorijas, it īpaši MVU. Tīmekļa vietne nodrošina publisku piekļuvi paziņotajiem projektiem 23 ES oficiālajās valodās, kā arī sniedz svarīgāko informāciju par procedūru. Apmeklējumu skaits internetā pastāvīgi palielinās — laikposmā no 2011. līdz 2013. gadam meklējumu skaits pieauga par 10 %, sasniedzot aptuveni 212 000 meklējumu 2013. gadā (sk. 10. pielikumu). *TRIS* adresātu sarakstam ir pieteikušies vairāk nekā 4300 uzņēmēju, t. i., par 25 % vairāk nekā 2010. gadā.

Komisija 2012. un 2013. gadā arī sagatavoja videoklipu par Direktīvas 98/34/EK procedūru. Mērķis bija vienkārši un saistoši izklāstīt procedūras darbību un ieguvumus, ko tā sniedz uzņēmumiem, veicināt uzņēmumu, jo īpaši MVU, aktīvu līdzdalību un paskaidrot, kā tie var optimāli izmantot pašreizējos instrumentus (tīmekļa vietnes, datubāzes, brīdināšanas sistēmas). Videoklipu publicēja 2013. gada 11. septembrī, un tas ir pieejams, izmantojot šādu saiti — <http://www.youtube.com/watch?v=ziuAklsNKdl>. Tas ir popularizēts sociālās tīklošanās vietnēs, un kopš publicēšanas ieinteresētās personas to ir skatījušas 2675 reizes.

2. DIREKTĪVĀ 98/34/EK PAREDZĒTĀS PROCEDŪRAS PIEMĒROŠANA

1.11. Efektivitāte — vispārīgs pārskats

► Paziņojumu skaits un to jomas

Laikposmā no 2011. līdz 2013. gadam Komisija saņēma 2114 paziņojumus (2011. gadā — 675, 2012. gadā — 734 un 2013. gadā — 705).

Šajā pārskata periodā, tāpat kā iepriekšējā lielākais paziņojumu skaits ir iesniegts būvniecības nozarē. Daudzi pasākumi bija saistīti ar ēku energoefektivitāti un betona konstrukcijām, ceļu segumiem un materiāliem, ēku ugunsdrošību. Būvniecības nozarei atkal sekoja **lauksaimniecības produkti, pārtikas produkti un dzērieni**. Šajā nozarē vairāki pasākumi bija saistīti ar pārtikas higiēnu, pārtikas produktu un dzērienu sastāvu un marķēšanu, pārtikas iepakojumu, alkoholisko dzērienu minimālo cenu, alkoholisko un bezalkoholisko dzērienu sastāvu un tirdzniecību. Pieauga iesniegto paziņojumu skaits **telekomunikāciju nozarē** (radioiekārtas un telekomunikāciju galiekārtas, radio sistēmu saskarnes, aparatūra un programmatūra tādu datu vākšanai, apstrādei un izmantošanai, kas iegūti ar transportlīdzekļos uzstādītiem elektroniskajiem mehānismiem (“melnās kastes”)) un **vides nozarē** (iepakojums un izlietotais iepakojums, pārstrādājami produkti, bioloģiski noārdāmu atkritumu apstrāde) (sk. 8.3. pielikumu).

► Aplūkotie jautājumi

Nesaskaņotajās jomās, kurās jānodrošina atbilstība Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 34.–36. pantam (preču brīva aprīte), 49. un 56. pantam (tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība), Komisijas piezīmju nolūks bija pievērst dalībvalstu uzmanību iespējamiem tirdzniecības šķēršļiem, ko varētu radīt nevajadzīgs pasākums, kas ir nesamērīgs salīdzinājumā ar izvirzīto mērķi. Tādējādi Komisija nodrošināja atbilstību šiem principiem un papildus turpināja aicināt dalībvalstis iekļaut savstarpējas atzīšanas klauzulas katrā tādu tehnisko noteikumu projektā, kas neattiecas uz saskaņoto jomu.

Saskaņotajās jomās piezīmju nolūks bija nodrošināt, ka valstu pasākumi ir vajadzīgi, pamatoti un atbilst ES sekundārajiem tiesību aktiem.

- Dalībvalstis 2011., 2012. un 2013. gadā iesniedza 512 tehnisko noteikumu projektus par **būvniecību**. Šie projekti attiecās uz visu veidu būvizstrādājumiem, *inter alia*, tiltu konstrukcijām un ceļu betona konstrukcijām, ēku slīpo jumtu segumiem, ugunsdzēsības un glābšanas aprīkojumu, siltumizolāciju, sintētiskiem pildījumiem, betona konstrukcijām, betona konstrukciju elektroietaisēm un metāliskiem materiāliem, kas nonāk saskarē ar dzeramo ūdeni.

It īpaši Komisija izskatīja tehnisko noteikumu projektus, kuros paredzētas papildu tehniskās prasības vai pārbaudes attiecībā uz būvizstrādājumiem, kas kavē ar *CE* zīmi marķētu produktu brīvu apriti. Iesniegtos projektus galvenokārt izskatīja, ņemot vērā Direktīvu 89/106/EEK par būvizstrādājumiem¹⁰ un Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK¹¹.

Komisija arī izskatīja tādu tiesību aktu projektus, ar ko aizliedz fosilās naftas un dabasgāzes apkures katlu uzstādīšanu jaunās ēkās, izņemot, ja naftas un gāzes katlos izmanto vienīgi atjaunojamus energoresursus. Iesniegto projektu izskatīja, ņemot vērā Direktīvu 2009/142/EK par gāzes iekārtām (*GAD*)¹² un Direktīvu 92/42/EEK par efektivitātes prasībām jauniem karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar šķidriem vai gāzveida kurināmiem¹³.

Tehniskos noteikumus par ēku energoefektivitāti novērtēja saskaņā ar Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti¹⁴, Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti¹⁵ un Direktīvu 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem¹⁶.

¹⁰ Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem (OV L 40, 11.2.1989., 12.–26. lpp.).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regula (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV L 88, 4.4.2011., 5.–43. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/142/EK par iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo (OV L 330, 16.12.2009., 10.–27. lpp.).

¹³ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/42/EEK par efektivitātes prasībām jauniem karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar šķidriem vai gāzveida kurināmiem (OV L 167, 22.6.1992., 17.–28. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1.–56. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīva 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (OV L 153, 18.6.2010., 13.–35. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīva 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10.–35. lpp.).

- Dalībvalstis 2011.–2013. gadā paziņoja par 393 tehnisko noteikumu projektiem pārtikas produktu un lauksaimniecības nozarēs. Projekti, *inter alia*, attiecās uz materiāliem, kas nonāk saskarē ar pārtiku, enerģijas dzērieniem, trans-taukskābēm pārtikas produktos, vīnu un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, pārtikas marķējumu, it īpaši paziņojumiem par uzturvērtību, kvalitātes zīmēm, kažokzvēru labturību un kažokādas izstrādājumu tirdzniecību.

Atsevišķas dalībvalstis paziņoja par noteikumu projektiem, ar ko nosaka ierobežojumus vai aizliegumu attiecībā uz pārtikas iepakojumu, kura sastāvā ir bisfenols A, un jo īpaši bērniem vecumā no 0 līdz 3 gadiem paredzētas pārtikas iepakojumu, kā arī attiecībā uz brīdinājumiem par ietekmi uz veselību, kas jāpievieno bisfenolu A saturošam iepakojumam. Šie paziņojumi ir izskatīti saskaņā ar Līguma noteikumiem par preču brīvu apriti un Regulu (EK) Nr. 1935/2004 par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem.¹⁷

Attiecīgajā periodā Komisija izskatīja daudzus paziņojumus par pārtikas produktu higiēnu un pieņēma sīki izstrādātus atzinumus un piezīmes, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu¹⁸, Regulu (EK) Nr. 853/2004, ar ko paredz īpašus higiēnas noteikumus dzīvnieku izcelsmes pārtikai¹⁹, un Regulu (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu²⁰.

Citi paziņojumi attiecās uz pārtikas produktu marķējumu, un Komisija novērtēja to atbilstību Direktīvai 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu²¹ un Regulai (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem.²²

- Par informācijas sabiedrības pakalpojumu nozari tika iesniegti 99 paziņojumi. Vairāki paziņojumi attiecās uz azartspēļu nozari, savukārt citi, *inter alia*, uz autortiesībām digitālajā vidē, audiovizuālo mediju pakalpojumiem, ko sniedz pēc pieprasījuma, elektronisko tirdzniecību, elektronisko parakstu un citiem uzticamības pakalpojumiem.
- Kopš 2011. gada dalībvalstis ir paziņojušas par vairākiem tehniskajiem noteikumiem mērinstrumentu jomā. Šie projekti attiecās uz dažādu veidu mērinstrumentiem, piemēram, gāzes, elektroenerģijas un siltumenerģijas skaitītājiem, taksometru skaitītājiem vai prizmas refraktometriem, un tajos bija paredzētas konkrētas prasības,

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regula (EK) Nr. 1935/2004 par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, un par Direktīvu 80/590/EEK un 89/109/EEK atcelšanu (OV L 338, 13.11.2004., 4.–17. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1.–54. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 853/2004, ar ko paredz īpašus higiēnas noteikumus dzīvnieku izcelsmes pārtikai (OV L 139, 30.4.2004., 55.–205. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 30.4.2004., 206.–320. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīva 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu (OV L 109, 6.5.2000., 29.–42. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18.–63. lpp.).

kurām attiecīgajiem instrumentiem jāatbilst. Paziņojumus par gāzes, elektroenerģijas un siltumenerģijas skaitītājiem galvenokārt analizēja saskaņā ar Direktīvu 2004/22/EK par mērinstrumentiem²³. Līdz šim nebijuši projekti attiecās uz jaunām viedās uzskaites sistēmām, kurām arī piemēro Direktīvu 2004/22/EK un kuras ir diezgan sarežģītas, jo tehnoloģijas aspekti ir jāapvieno ar IT, sakaru, datu privātuma un drošības aspektiem.

- Komisija saņēma 76 paziņojumus ķīmikāliju nozarē. Daži no tiem attiecās uz vielu, ko veido nanodaļiņas, ikgadējo deklarāciju, kā arī tiesību aktu projektiem, ar ko aizliedz importēt un pārdot produktus, kuru sastāvā ir konkrēti ftalāti un kas ir lietojami iekšējās vai var nonākt saskarē ar ādu vai mutes dobuma gļotādu. Iesniegtos projektus galvenokārt izskatīja saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*)²⁴.
- Komisija izskatīja 141 noteikumu projektu vides nozarē. Vairākos iesniegtajos projektos tika paredzēti nosacījumi par apgalvojumiem attiecībā uz vidi saistībā ar plastmasas objektiem un iepakojumiem, savukārt citos projektos aizliedza bioloģiski nenoārdāmu iepirkumu maisiņu tirdzniecību. Šos paziņojumus galvenokārt analizēja, ņemot vērā Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu²⁵.

Direktīvas 98/34/EK procedūra Komisijai ir ļāvusi arī iejaukties nozarēs, kurās saskaņošana bija paredzēta vai notika Eiropas Savienības līmenī, tādējādi liedzot dalībvalstīm ieviest atšķirīgus valsts līmeņa pasākumus. Saskaņā ar Direktīvas 98/34/EK 9. panta 3. un 4. punktu Komisija turpmāk norādītajās jomās ir bloķējusi iesniegto tiesību aktu projektu pieņemšanu uz 12 mēnešiem no paziņošanas datuma: tipa apstiprināšanas prasības attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju masu un izmēriem; sprāgstvielu prekursoru tirdzniecība un izmantošana; olīveļļas izcelsmes norāde uz etiķetes un šādas norādes uzlikšanas metodes; noteikumi par savienojumiem stiprajos alkoholiskajos dzērienos; elektroniskās identifikācijas un uzticamības pakalpojumi elektroniskiem darījumiem; bioloģiskajā ražošanā atļautie mēslošanas līdzekļi. Šādi iejaucoties, Komisija ne tikai novērsa tirgus sadrumstalošanos jomās, kurās bija paredzēta vai notika saskaņošana, bet arī nodrošināja dalībvalstu un Eiropas Savienības tiesiskā regulējuma lielāku noteiktību un stabilitāti, palīdzot uzņēmējiem un veicinot Eiropas uzņēmumu konkurētspēju.

► Atbildes reakcijas

Komisija sniedza sīki izstrādātus atzinumus par 208 paziņojumiem, kas atbilst 9,8 % no pārskata periodā dalībvalstu paziņoto projektu kopskaita. Šis rādītājs liecina, ka, salīdzinot ar trim iepriekšējiem gadiem, Komisijas pieņemto sīki izstrādāto atzinumu skaits ir pieaudzis par 29,2 %. Savukārt dalībvalstis sniedza 205 sīki izstrādātus atzinumus. No 910 piezīmēm, kas izteiktas pārskata periodā, 425 piezīmes izteica Komisija un 485 — dalībvalstis (sk. 8.4. un 8.6. pielikumu).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/22/EK par mērinstrumentiem (OV L 135, 30.4.2004., 1.–80. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1.–849. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10.–23. lpp.).

Komisija 12 gadījumos lūdza iesaistītās dalībvalstis atlikt paziņoto noteikumu pieņemšanu uz vienu gadu no to saņemšanas dienas, jo attiecīgajā jomā notika Eiropas Savienības saskaņošanas darbs (sk. 8.5. pielikumu).

1.12. *Steidzamības procedūras izmantošana*

No visiem 2114 paziņojumiem dalībvalstis 87 gadījumos lūdza paziņotos projektus izskatīt steidzamā kārtā. Komisija turpināja stingri interpretēt Direktīvas 98/34/EK prasību par ārkārtas apstākļiem, proti, to, ka jābūt nozīmīgiem un neparedzamiem apstākļiem, kas jo īpaši skar veselības aizsardzību un drošību. Līdz ar to lūgumu par steidzamības procedūras izmantošanu noraidīja, ja pamatojums nebija pietiekams vai tā pamatā bija vienīgi ekonomiski apsvērumi vai valsts administratīvajā līmenī aizkavējusies procedūra, kā arī gadījumos, kad netika parādīti neparedzami apstākļi. Steidzamības procedūras izmantošana tika atzīta par pamatotu 56 gadījumos, it īpaši attiecībā uz psihotropām vielām, narkotiku kontroli, radioaktīviem atkritumiem, bišu infekciju, metanola intoksikācijas izraisītu saindēšanos, sprāgstvielu prekursoriem, skaidras naudas pārvadājumu aizsardzību, veselībai kaitīgu produktu aizliegšanu, privātpersonām neparedzētu pirotehnikas izstrādājumu turēšanu īpašumā un izmantošanu (sk. 8.7. pielikumu).

1.13. *“Fiskālu vai finansiālu stimulējošu pasākumu” paziņošana*

Saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK dalībvalstīm jāpaziņo par fiskāliem un finansiāliem stimuliem, t. i., tehniskajiem noteikumiem, kas saistīti ar fiskāliem vai finansiāliem pasākumiem, kas ietekmē preču vai pakalpojumu patēriņu, veicinot atbilstību šādiem tehniskiem parametriem. Šādi tehniskie noteikumi ir īpaši ar to, ka netiek piemērots bezdarbības periods.

Dalībvalstis 2011.–2013. gadā kā “*fiskālus vai finansiālus pasākumus*” iesniedza 112 noteikumu projektus. Komisija ievēroja, ka bieži vien valstu tiesību aktus nepareizi klasificē kā “*fiskālu vai finansiālu pasākumu*” Direktīvas 98/34/EK nozīmē, lai gan tajos ir noteikti kādi fiskāli vai finansiāli pasākumi, taču nav paredzēts šādu tehnisko noteikumu ievērošanas stimulš. Lai palīdzētu dalībvalstīm pareizi klasificēt šos tehniskos noteikumus, Komisija sagatavoja Pamatnostādnes par “*fiskālu vai finansiālu pasākumu*” definēšanu un paziņošanu, piemērojot Direktīvu 98/34/EK.

1.14. *Turpmākie pasākumi pēc Komisijas atsauksmēm*

Dalībvalstu atbilžu īpatsvars attiecībā pret Komisijas sniegtajiem sīki izstrādātajiem atzinumiem 2011.–2013. gadā bija apmierinošs (vidēji 86 % visā pārskata periodā). Šis procentuālais skaitlis ir galvenais rādītājs, pēc kura novērtē dalībvalstu apņemšanos izpildīt to procesuālos pienākumus. Salīdzinot ar iepriekšējo pārskata periodu, pilnīgi apmierinošo atbilžu skaits bija augstāks (vidēji 48,4 % 2011.–2013. gadā salīdzinājumā ar 32,5 % 2009. un 2010. gadā) (sk. 8.8. pielikumu); tas liecina, ka pēc Komisijas atsauksmju saņemšanas dalībvalstis nodrošina lielāku atbilstību iekšējā tirgus tiesiskajam regulējumam. Komisijas atsauksmēm bija vēl lielāka ietekme attiecībā uz tādiem paziņotajiem tehnisko noteikumu projektiem, kurus atsauc pēc sīki izstrādāta atzinuma pieņemšanas (24 gadījumi pārskata periodā). Par citiem iesniegtajiem tehnisko noteikumu projektiem joprojām notiek dialogs.

1.15. *Turpmākie pasākumi pēc paziņošanas procedūras*

Visos pārējos gadījumos, kad Direktīvas 98/34/EK procedūrā neizdevās pilnīgi novērst iespējamās ES iekšējā tirgus tiesību aktu pārkāpumus, Komisija veica turpmāku izmeklēšanu, pēc kuras atsevišķos gadījumos tika sākota *EU Pilot* vai pārkāpuma procedūra (LESD 258. pants) par, piemēram, neapstrādātu olīveļļu piegādes ķēdes kvalitāti un pārredzamību; nodokļu piemērošanu pārtikas produktiem, kuru sastāvā ir daudz cukura, sāls un/vai kofeīna; vides aizsardzības produktu maksām; tradicionālās pārtikas ražošanu; vīnu un stiprajiem

alkoholiskajiem dzērieniem; tādu iekštelpās lietojamu produktu aizliegšanu, kuru sastāvā ir konkrēti ftalātu veidi; ādas, jēlādas un kažokādas izstrādājumiem; augļu sulas minimālo daudzumu, kam jābūt bezalkoholisko augļu bāzes dzērienu sastāvā un polietilēna maisiņiem.

Divas no pārkāpuma procedūrām, ko pārskata periodā ierosināja pret dalībvalstīm, tika pamatotas ar Direktīvā 98/34/EK paredzēto pienākumu neievērošanu.

1.16. Dialogs ar dalībvalstīm

Standartu un tehnisko noteikumu komitejas regulārās sanāksmes deva iespēju apmainīties ar viedokļiem gan par vispārējas nozīmes jautājumiem, gan par konkrētiem procedūras aspektiem.

Apspriedes par tehniskajiem noteikumiem jo īpaši attiecās uz paziņojumu nozīmi ar valsts konkurētspēju un konkurētspējas pārbaudi saistītu jautājumu risināšanā; piekļuvi Komisijas dokumentiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem²⁶; dalībvalstu pienākumu iesniegt Komisijai paziņoto tehnisko noteikumu galīgo versiju; kā arī Direktīvas 98/34/EK 9. panta 2. punktā paredzēto sīki izstrādāto atzinumu pieņemšanas tiesiskajām sekām.

Komisija sniedza paskaidrojumus par Regulu (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem; Regulas (EK) Nr. 1907/2006 (*REACH*) pārskatīšanu; Produktu drošības un tirgus uzraudzības tiesību aktu kopumu; Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū²⁷ novērtēšanas ziņojumu; iekšējā tirgus situāciju būvniecības nozarē; jautājumiem saistībā ar tehniskajiem noteikumiem par atjaunojamo energoresursu avotiem; paziņojumiem par metroloģiju un paziņojumiem dzelzceļa nozarē, it īpaši paziņošanas pienākumiem, kas izriet no Direktīvas 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos²⁸ un Direktīvas 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību²⁹.

Komisija iepazīstināja ar Pamatnostādnēm par “*fiskālu vai finansiālu pasākumu*” definēšanu un paziņošanu, piemērojot Direktīvu 98/34/EK, un pamatnostādnēm par “*Vienotu kontaktpunktu attiecībā uz Direktīvas 98/34 paziņošanas procedūru un konkrētos ES noteikumos paredzēto paziņošanas procedūru*”.

Vairākās dalībvalstīs arī tika organizēti semināri, nodrošinot Komisijas un procedūrā iesaistīto valsts iestāžu tiešu dialogu un dodot iespēju šīm valsts iestādēm iepazīties ar procedūras ļoti tehniskajiem elementiem.

1.17. Pieprasījumi piekļūt saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK pieņemtajiem dokumentiem

Komisija 2011.–2013. gadā saņēma 272 pieprasījumus piekļūt Direktīvas 98/34/EK procedūras ietvaros pieņemtajiem dokumentiem. Vairums pieprasījumu attiecās uz Komisijas sniegtajiem sīki izstrādātajiem atzinumiem un piezīmēm. Piekļuvi prasītajiem dokumentiem

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (ES) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropa Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43.–48. lpp.).

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36.–68. lpp.).

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (OV L 164, 30.4.2004., 44.–113. lpp.).

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā (OV L 191, 18.7.2008., 1.–45. lpp.).

piešķīra 167 gadījumos. Pārējos gadījumos piekļuvi dokumentiem noraidīja, kamēr turpinājās dialogs ar dalībvalstīm iespējamā tirdzniecības šķēršļa likvidēšanai.

1.18. Secinājumi

Laikposmā no 2011. līdz 2013. gadam no jauna tika apstiprināta procedūras lietderība efektivitātes, pārredzamības un administratīvās sadarbības ziņā.

Direktīvas 98/34/EK procedūras preventīvā un tīkla pieeja ir ievērojami samazinājusi risku, ka valstu reglamentējošās darbības varētu veikt, radot tehniskus šķēršļus preču brīvai aprītei iekšējā tirgū. Lielais pārskata periodā pieņemto sīki izstrādāto atzinumu un piezīmju skaits liecina, ka joprojām pastāv preču iekšējā tirgus sadrumstalošanas risks. Dalībvalstis atbildēja uz vidēji 86 % sīki izstrādāto atzinumu, ko Komisija pieņēma pārskata periodā, un pēc tam notika dialogi ar mērķi likvidēt jebkādu neatbilstību ES tiesību aktiem un nodrošināt preču brīvu aprīti iekšējā tirgū, tādējādi novēršot pārkāpuma procedūras.

Ir apstiprināts, ka Direktīvas 98/34/EK procedūra arī sniedz iespēju noteikt jomas, kurās varētu būt iespējama saskaņošana ES līmenī.

Piemērojot Direktīvu 98/34/EK, Komisija saglabās modrību attiecībā uz labāka regulējuma principiem un nepieciešamību nodrošināt labvēlīgu vidi Eiropas ekonomikas konkurētspējai. Tāpēc paziņotie projekti aizvien ir pieejami elektroniskā veidā bez maksas visās ES oficiālajās valodās, tādējādi dodot uzņēmējiem un citām ieinteresētajām personām iespēju sniegt par tiem piezīmes.

Tiks veikti turpmāki pasākumi, lai nodrošinātu uzņēmējiem skaidru tiesisko regulējumu ar mērķi palielināt Eiropas uzņēmumu konkurētspēju ES un ārpus tās, ņemot vērā saikni starp Direktīvas 98/34/EK procedūru un Nolīgumā par tehniskajiem šķēršļiem tirdzniecībā (*TBT*) noteikto procedūru saistībā ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO). Lai pilnīgi sasniegtu Direktīvas mērķus, būtiska nozīme ir tās turpmākas piemērošanas veicināšanai un stingrākai īstenošanai, kā arī spēcīgākai saiknei ar turpmāko pasākumu politiku un likumdošanas darbībām.